

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la
Dilingæ, 1685

41. De Lazaro suscitato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](#)

gnus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plenam suam.

MEDITATIO XLI.

De Lazaro suscitato. Ioan. II.

PUNCTUM PRIMUM.

Ioan. II.

*3.
Modus
orandi.*

*Io. 2. 3.
Cant.
5. 8.*

*I.
Solatiū
justorum*

Sores Lazarus nuntiant Christo : *Ecce, quem amas, infirmatur : forma orandi brevis, efficax, & perfectorum, per insinuationem tantum procedit ex amoris Dei erga se multa fiducia, cum resignatione integra in illius voluntatem. Uti licet pro jaculatoria, & possunt variari verba, quem creasti, qui est tua imago, quem redemisti, &c. & pro infirmatur, alia quævis necessitas supponi spiritualis, vel corporalis. Similis fuit illa : Fili ! vinum non habent : & sponsæ : si inveneritis dilectum, dicite : quia amore langueo.*

PUNCTUM II.

Cristus renuntiat sororibus : *Infirmitas haec non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur filius Dei per eam : & tunc mansit in eadem loco duobus diebus : intra quod tempus Lazarus mortuus est.* 1. Magnum solatium impertit Deus justis, quando mala eis obvenientia significat esse pro gloria sua : id vero sequitur, vel quia mirabiliter, non cogitantes liberat, vel quia eminere facit justorum virtutem in

in ferendo, & proventum donorum cum tentatione eis reddit. 2. Cùm spes facta esset vitæ, valde contristatæ fuerunt sorores de Lazari morte, & probata est fides, cùm aliter evenisset, quàm Christus dixisse videbatur. Ita, cum Abraham iussus est immolare filium, in quo promissa erat benedictio gentium: sed laudatur, *Quia in spem Rom. 4. contra spem credidit. Quare cum Iob : Etiam si 18. occiderit me, in ipso sperabo, veruntamen vias Iob. 13. 5 meas in conspectu ejus arguam, & ipse erit Salvator meus.*

PUNCTUM III.

Christus denuntiat Apostolis redditum in Iu-^{Ioan.}
dæam; at illi tergiversantur: *Rabbi, nunc 11. 8.*
quarebant te Iudei lapidare, & iterum vadis il-
luc? sed confirmat illos dupli ratione. 1. quia ^{1.}
sunt duodecim horæ diei, ita & vita terminus cui-^{Iob. 14. 5.}
que à Deo constitutus, qui præteriri non poterit.
Ut proinde metu mortis intempestivæ non sit
omittendum opus divinæ gloriæ. Vel, cùm tot
sint horæ diei, fieri potest, ut quod prima cogi-
tatum est, in alia mutetur; sícq; Iudeorum ani-
mi remiserint de odio. 2. *Si quis ambulaverit in*
luce, non offendit: hoc est bene agens non in-
curret mortem, quamdiu Deus illum servare
constituit: qui autem in tenebris peccati, is ali-
quando pro pœna peccati tollitur è medio, ut est
in Psalmo: Viri sanguinum & dolosi non dimi-^{Ps. 54.}
diabunt dies suos, non pervenient ad medieta-^{24.}
Aa 3 ^{Amos.}
tem,
8. 9.

tem, & occidet eis solum in meridie, in media luce
vitæ.

Sensim Post hæc rectè insinuat causam profectionis:
*Lazarus amicus noster dormit, sed vado, ut à
mortem somno excitem eum.* Somnum vocat, quia tam
pandit. facile sibi foret, atque à somno excitare illum:
sed præcipuè significat mortem amicorum Dei
instar somni esse, ex quo homo redit ad consue-
tas vitæ functiones. Ita justi interquiescunt,
dum ad vitam meliorem revocantur: non ita
peccatores, qui ad æternam mortem suscitandi
sunt.

Apostoli præoccupati timore, non intelligunt
verba Christi, alioqui non obscura, cùm absur-
dum foret, causâ somni iter suspicere. Ita imper-
fecti nolunt intelligere, & semper aliquid com-
mentantur circa mandata majorum. Quare

Imper- fecti no- Christus apertè dixit: *Lazarum mortuum esse,*
lunt in- tellige- *& gaudeo, inquit, propter vos, ut credatis.* Creden-
t illi quidem, sed confirmandi erant in fide
re, quæ per miraculum. Et quasi de novo credere dici
agenda. possunt, quando ita afficiuntur, & si priùs non
credidissent, vel jam forent credituri. Ita cùm
vota renovo, ita affectus, ut si non antea, jam il-

Fervor D. Tho- la voverem, rectè dicor tunc vovere. *Thomas*
mæ. *Eamus & nos, & moriamur cum illo:* fervor
charitatis in Deum, pro quo morti se offert, &
in proximos, quos ad idem exhortatur. Offeram
me pariter.

PUN-

PUNCTUM IV..

MArtha occurrit Christo, quem ita compellit : *Domine, si fuisses hic, frater meus non ps. 118.
fuisset mortuus. Utiq; fit, ut subducens se Chri- 8.
sto, in mortem peccati labamur : obsecro, Non
me derelinquas usquequaque, usque ad lapsum.*
Subjicit Martha : *Sed & nunc scio, quia quæcun-
que poposceris à Deo, dabit tibi. Infirma fides, Infir-
ma fides
qui non ipse posset conferre vitam, nisi preci- ma fides
bus obtinendo, cùm tamen esset Deus : quòd Marthæ.
Dominus volens corrigere, ait : Ego sum resur-
rectio & vita, dator videlicet istorum, qui credit
in me, etiam si mortuus fuerit, vivet, resurget ad
vitam, & omnis, qui vivit, & credit in me, non
morietur in æternum, quasi dicat: & vita, ad quam
credentes resurgent, erit vita nunquam defectu-
ra. Totum est verum tam de corporali, quam de
spirituali resurrectione, & vita: nam mortuus
peccato , per fidem caritate animatam recipit
vitam gratiæ, & hæc vita credentium propaga-
tur in æternum, quantum ex ipsa est. Postro
Christus de corporali resurrectione maximè lo-
quitur. Ad hæc Martha, Credidi Domine, quia
tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mun-
dum venisti, ac proinde, quòd possis pro arbitrio
suscitare mortuos. En, quam docilis, & quo-
modo corrigit seipsum ! Christus aedesse Mari-
am etiam vult miraculo, pro merito amoris ejus
erga ipsum Christum, utque ita illam magis ac-
cenderet. Surrexit citò, & venit, & cecidit ad ^{Mariæ} pedes ^{obedi-}entia.*

Reve-
rentia.

Fides.

pedes ejus. Ubi imitanda prompta obediētia, post-habitis, qui eam consolabantur: sic agendum, cùm Deus vocat. Deinde reverentia, acceden-do ad pedes, quod non legitur de Martha, & no-biliaribus Iudæis spectantibus, qui Christum oderant. Denique fides & resignatio: nam cùm duxisset: Frater nescius non fuisset mortuus: non subjecit, quòd posset adhuc orando resuscitare illum, ut dixerat Martha; sed credens, quod pro-potestate id posset: nec tamen petiit, Christo rem relinquens, qui modus habet vim impe-randi: unde Ecclesia precibus Magdalæ in collecta tribuit fratribus suscitationem. In Martha & Maria designantur actio & oratio, sive con-templatio; utraque concurrere debet, ad con-vertendos peccatores.

PUNCTUM V.

Christus *I*esus turbatur spiritu & lacrymatur. **I**. quidem flet cum *ut vidit Mariam plorantem, & Iudeos, infre-scentibus mult spiritu, & conturbavit seipsum, & lacry-marus est. Deinde, rursum fremens in seipso, ve-nit ad monumentum.* Prius quidem ex officio charitatis, ut fleret cum flentibus, & propter Pharisæos tunc flentes, sed ex miraculo captu-ros occasionem Christum ipsum interficiendi: posterius autem, ex commiseratione defuncti & peccati recordatione, per quod mors introivit, pro qua abolenda foret etiam ipse subiturus si-milem conditionem, ut involutus conderetur sepulchro.

La-

Lacrymas Christi acceperunt alij pro signo Iudicia amoris singulari in Lazarum, alii autem calum- mundi niabantur, cur non prohibuerit mori, siquidem *vana* potuerat cæcum à nativitate curare? Iubet Christus tolli lapidem, ut cadaver fieret conspicuum, noluit verbo ipse amoliri, quia non utitur miraculo in iis, quæ per alios fieri valent. Obstigit Martha, quod fœteret jam quatriduanus: sic amici objiciunt impedimenta, quando expedire quis se vult à malo statu. *Elevatis sursum oculis, gratias agit.* Docemur è cælo petendum peccato- ri remedium: *gratias agit*, tanquam pro acce- pto, quia certum erat.

PUNCTUM VI.

Suscitat voce magna clamans, *Lazare, veni 1. Cor. foras.* Extulit vocem, quasi ad longè positum, 15. 52. & erat anima in limbo: item dedit specimen horribilis illius tubæ: *Surgite mortui, venite ad judicium.* Obedivit imperio, & adhuc vin- catus prodiit, non modò vivus, sed perfectè sa- nus, qui fœtebat prius. Iubet solvi à discipulis, ut ipsi propriùs cernant miraculum. Est forma *Lazarus* peccatoris, qui subtrahente se gratia moritur, ac *forma* sepelitur, obrutus terrenis cupiditatibus, & clau- *peccato-* ditur lapide obdurationis, & fœtet à scandalis *ris.* præbitis. Pro hoc orant justi, & Christus effi- cacie suæ inspirationis, & motionis ad vitam revocat, ut de nullius salute sit desperandum. Prodit *ligatus institis*, vitæ prioris habitibus, quos deponit directione Patris spiritualis. Vel

excitatum per divinam inspirationem solvit à peccatis Sacerdos. Nam etiam, qui per contritionem revixerunt, debent absolvi in Sacramento pœnitentiae.

MEDITATIO XLII.

*De Concilio contra Christum occasione
fuscati Lazari. Ioan. 11.*

PUNCTUM PRIMUM.

Invidia
cæci.

Ioan. 11.

47.

Quemadmodum odio & invidia perciti Iudæi, ex bono Christi opere parant sibi venenum ad interitum: nam qui interfuerant suscitationi Lazari, ad Phariseos referunt. Unde coacto concilio, Pontifices & Pharisei dicunt: *Quid facimus, quia hic homo signa multa facit?* Et tam sunt cæci, ut id, unde omnes credituros in Iesum ominantur tanquam in Messiam, ipsi nolint intelligere, atque ita sit justo Dei judicio, ut malum temporale, quod metuunt, prædicant: *Venient Romani, & tollent locum nostrum, & gentem.*

PUNCTUM II.

V. 49.
Super-
bia alios
arguit.

Sententia Caiphæ Pontificis : *Vos nescitis quidquam neque cogitatis :* ab arrogantia orditur, quasi solus sapiat, & tam insipiens fuit, ut, quod ad avertendam cladem à populo necessarium esse dixit, causa extiterit excidii : sed quod ille proprio spiritu male cogitaverat, Spiritus